

מ"ח 8916/23 - עוואד עסאכרה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 8916/23

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: עוואד עסאכרה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), בעקבות הרשעתו של המבקש, עוואד עסאכרה, בעבירת הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן: חוק כרטיסי חיוב), בת"פ 35148-03-19.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש התנהלו מספר הליכים פלייליים, בין היתר הליך שמספרו 45981-01-19 (להלן: התיק העיקרי), שעניינו בעבירות אלימות חמורות. לאחר שניתנה הכרעת דין, וטרם שנשמעו טיעונים לעונש, הודיע המבקש כי הוא מבקש לצרף לתיק העיקרי שני תיקים פלייליים נוספים, בהתאם להוראות סעיף 39 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

3. אחד מן התיקים, הרלבנטי לענייננו, הוא ת"פ 35148-03-19 (להלן: התיק הנוסף). לפי עובדות כתב אישום זה, בתאריך 2.9.2018 נמצא המבקש, תושב הרשות הפלסטינאית, ברח' טאגור בתל אביב-יפו, כאשר אין ברשותו היתר שהייה כדין. המבקש החל להימלט מן השוטרים, וכאשר נתפס התחזה המבקש לפנייהם בשמו של אדם אחר. בבדיקה נמצא על גופו של המבקש כרטיס אשראי עם פרטיו של אותו אחר. עוד הואשם המבקש, בכך שיומיים קודם לכן, ביצע, יחד עם אחרת שזוהתה אינה ידועה, הונאה בכרטיס חיוב, באופן ששילם על מוצרים שונים שרכש, באמצעות אותו כרטיס אשראי שאינו שייך לו. נוכח העובדות הנ"ל, הואשם המבקש בעבירת התחזות כאדם אחר, עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין; בעבירת כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; ובעבירת הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב.

4. בקשתו של המבקש לצירוף כתבי האישום - התקבלה. בהחלטה מיום 12.6.2019 (השופטת א' וינשטיין), בעיצומו של דיון בתיק העיקרי, נקבע כי התיקים הנוספים יצורפו להליך העיקרי, וינתן בהם גזר דין משותף. בפרוטוקול הדיון נכתב כך: "הנאשם: זה נכון מה שאמר [עורך הדין] שלי, שאני מסכים לצרף את שני התיקים הפליליים שמתנהלים נגדי בבית משפט השלום, ואני מודה בהם. בית המשפט מקריא לנאשם את האישומים בתיקים הפליליים המצורפים ומסביר לנאשם את תוכנם. הנאשם: אני מבין את האישומים ומודה באישומים של כתבי האישום המצורפים". אחר הדברים האלה, ניתנה הכרעת הדין בתיקים שצורפו, שבה נקבע כי "הנאשם לאחר שהוסבר לו הליך צירוף האישומים הודה בעבירות נשוא כתבי האישום שצורפו להליך דן. על פי [הודאתו] של הנאשם, אני מרשיעה אותו בעבירות נשוא התיקים הפליליים המצורפים".

5. לאחר שנשמעו טיעונים לעונש לגבי כל התיקים יחדיו, ניתן גזר הדין המאוחד. גזר הדין ניתן ביום 29.1.2020, וגזר דין מתוקן ניתן ביום 22.1.2023. בתיק העיקרי נגזרו על המבקש 11 וחצי שנות מאסר בפועל. בתיק הנוסף, נגזרו על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל, חודשיים מהם במצטבר. בגזר הדין המתוקן נקבע כי יש לנכות 13 ימים שבהם שהה המבקש במעצר במסגרת התיק הנוסף.

6. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט העליון. לאחר דיון שהתקיים בעתירה, ובהמלצת בית המשפט, חזר בו המבקש מערעורו (ע"פ 1968/20 עסאכרה נ' מדינת ישראל (4.8.2021)).

הבקשה למשפט חוזר

7. ביום 19.12.2023 הגיש המבקש בקשה לקיום משפט חוזר, היא הבקשה שלפני. ביום 21.12.2023 ניתנה החלטתו של מ"מ הנשיא, השופט ע' פוגלמן, שלפיה בהתאם לסמכותו שלפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט, קבע כי אדון בבקשה זו.

8. ככל שניתן להבין מן הבקשה, הכתובה בכתב-יד, נראה כי זו מצמצמת עצמה אך לאחד מן האישומים בתיק הנוסף, שעניינו הונאה בכרטיס חיוב. המבקש טוען, כי "ברצוני לבקש [...] משפט חוזר [...] כיוון שלא בצעתי את ההונאה בכרטיס אשראי. ברצוני [להבהיר] בפני בית המשפט הנכבד שאני לא הודיתי מרצון אלא מתוך פחד ואיום מצד אותו עו"ד שייצג אותי באותו מועד".

דיון והכרעה

עמוד 2

9. לאחר שעיינתי בבקשה לקיום משפט חוזר, על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה - להידחות, ללא צורך בתשובה. "הלכה היא כי למעט בנסיבות חריגות, אין לאפשר חזרה מהודיה במסגרת בקשה למשפט חוזר" (מ"ח 6255/17 ביטרן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.11.2017)). "אם הנסיבות בהן יתיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו הינן חריגות, על אחת כמה וכמה הן יהיו חריגות בהליך של בקשה למשפט חוזר" (מ"ח 779/13 יקותיאל נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (6.6.2013)). לא שוכנעתי כי הבקשה דנן באה בקהלן של אותן "נסיבות חריגות", המצדיקות העתרות לבקשה; הרחק מכך.

10. כאמור, המבקש הוא שביקש לצרף את התיק הנוסף לתיק העיקרי. בית המשפט המחוזי פעל כשורה, ויודא באורח בלתי-אמצעי, כי המבקש מודע להשלכות הצירוף, וכי הוא מודה בעובדות כתב האישום בתיק הנוסף מרצונו החופשי. בפרוטוקול הדיון נרשם מפיו של המבקש כי "אני מבין את האישומים ומודה באישומים של כתבי האישום המצורפים". גם לאחר מכן, במהלך הטיעונים לעונש, לא העלה המבקש כל טרזניה בקשר לאותה הודייה בתיק הנוסף. אדרבה, ימים ספורים לפני המועד שנקבע לשימוע פסק הדין, הגיש המבקש הודעה שבה ביקש לחזור בו מהודייתו בתיק העיקרי, אך לא טען דבר לגבי ההודייה שניתנה על-ידו בתיק הנוסף. כך גם בהמשך, בשלב הערעור, לא ביקש המבקש לחזור בו מהודייתו בתיק הנוסף. רק עתה, לאחר שחלפו מספר שנים, מבקש המבקש להטיל דופי בהודייתו בתיק הנוסף. גם אם אקבל את טענתו של המבקש שלפיה, לא הוא זה שביצע אותה הונאה בכרטיס חיוב - אין בכך כדי להועיל לו. המבקש ערך חשבון 'עלות-תועלת', והגיע למסקנה כי מוטב שלא לנהל את התיק הנוסף עד-תומו, ולצרף אותו לתיק העיקרי. משבחר כך, והחליט מרצונו החופשי להודות בעובדות כתב האישום בתיק הנוסף, הרי שאין לו להלין אלא על עצמו. אין מקום לאפשר לו לחזור בו מהודייתו.

11. המבקש אמנם טוען, כי "לא הודיתי מרצון אלא מתוך פחד ואיום מצד אותו עו"ד שייצג אותי באותו מועד", אך טענה זו נטענה בעלמא, מבלי להביא לה כל אסמכתא, ולו ראשית ראייה, והיא אף מנוגדת לשכל הישר. אין כל הסבר בדבריו של המבקש, מה זה ועל מה זה החליט עורך הדין שייצג אותו באותה עת 'להפחיד ולאיים' על המבקש כביכול, כדי שזה יאות לצרף את התיקים הנוספים, ולהודות בעבירות המיוחסות לו באותם תיקים. לא הוברר מה תועלת היתה עשויה לצמוח לו מכך. עיתוי העלאת הטענה - אף הוא פוגם באמינותה. כבר בעת הערעור בבית המשפט העליון, החליף המבקש את יצוגו. אם אכן, כדבריו של המבקש, הודייתו ניתנה אך בשל "פחד ואיום מצד אותו עו"ד", מה מנע אפוא ממנו לבקש לחזור בו מהודייתו כבר בשלב הערעור, בעת שהיה מיוצג על-ידי סניגור אחר.

12. נוכח האמור, ברי כי טענותיו של המבקש רחוקות מרחק רב מלבוא בגדרי אותם 'מקרים נדירים', שבהם תתקבל בקשה לקיום משפט חוזר (מ"ח 4678/17 פלוני נ' מפקד כוחות צה"ל, פסקה 21 והאסמכתאות שם (25.1.2018)).

אשר על כן, הבקשה לקיום משפט חוזר נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ח בטבת התשפ"ד (9.1.2024).

ש ו פ ט

עמוד 3
